

25.06.2019

En sonda söyleyeceğimi başta söyleyeyim: Bu iddianame esas olarak Türkiye tarihinin, topraklarının en onurlu toplumsal olaylarından birini karalama çabasının en güncel örneğidir.

Bu iddianame, uzun yıllar boyunca ceza yargılamasını siyasi ve toplumsal hayatını belirlemenin basit bir aracı hâline getirilmesine yeni bir örnektir, yamalı bir bohçadır.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın Anayasal düzenden ne anladığını anlamadık. Savcılık, Anayasal düzenden sadece Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 8. maddesini anlıyor. İddianame, Anayasal düzenin diğer unsurlarıyla ilgilenmediği gibi hükümetin yükümlülükleriyle de ilgilenmemiş ve hiçbir şey dememiştir.

Anayasal düzenden bahsederken 25. maddeyi, 28. maddeyi, 33. maddeyi, 34. Maddeyi konuşmayacak mıyız?

(25. madde: Düşünce, vicdan ve kanaat hürriyeti. 28. madde: Basın hürdür, sansür edilemez. 33. madde: Dernek kurma hürriyeti.)

Anayasal düzenden bahsederken herkesin izin almaksızın gösteri düzenleme hakkından, konut hakkından, sağlıklı çevre hakkından, sosyal güvenlik hakkından bahsetmeyecek miyiz?

Anayasa'nın 63 . Maddesinden söz etmeden bizim 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarının Korunması Hakkında Kanuna muhalefetten suçlanmamızı mı konuşacağız? Mücella Yapıcı'nın neredeyse tüm ömrü kültür ve tabiat varlıklarını korumakla geçti.

İddianame eksiktir, yamalı bohçadır, esaslı bir yöntem sorununa sahiptir. Böylesi bir iddianame ile savcılık bizler için ağırlaştırılmış müebbet istiyor. Ama kendi tezinde cebir ve şiddet unsuru o kadar zayıf ki Türkiye'nin dört bir yanında kırılan camı, çerçeveyi, (kolluğun kullandığı gaz sonucu) öldürülen hayvanları bizim hanemize yazıyor. Bize, TCK 312. Maddenin cebir ve şiddet unsurunu oluşturmak için sıraladıklarından ortaya karışık 30-50 yıl verseniz, kimimiz yaşlılıkta cezaevinden çıkarız ya da hiç çıkamayız.

Sizin (heyet) dünkü yumuşak tavrınız, bu iddianamenin ağırlığını ortadan kaldırmıyor. Burada toplumsal hayata müdahale için yargının araçsallaştırılmasını izliyoruz. Bunu Fetullahçı çetenin AKP ile nasıl yaptığını biliyorum. Karşı karşıya kaldığımız tehlikenin farkındayım. Ağırlaştırılmış müebbet isteyen bir savcı, hukuk fakültesi mezunuysa Terörle Mücadele Kanunu'nun 7. maddesinin 2. fıkrasının (TMK 7/2) unsurları oluşmamışken bize, Taksim Dayanışması'na ağırlaştırılmış müebbet isteyemez. İddianamede sayfalarca sıralanmış tweet'ler veya basın açıklamalarının herhangi birinden bir tane TMK 7/2 oluşmuştur diyebilir misiniz? Diyemezsiniz. Tek bir örnek gösteremezsiniz. Köprü suç değildir ama TMK 7/2'nin oluşması için gerekli cebir şiddet unsuru oluşmamışken Türk Ceza Kanunu'nun 312. maddesinin ihlal edildiğini söyleyemezsiniz.

Bizler için "Hükümete karşı suç işlediniz" derken en azından 2911 Sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nu tartışmalısınız. Mücella Yapıcı bu suçtan beraat etti. Ama sizin şunu tartışmanız gerek: Nasıl başladı? 27 Mayıs'ta, 31 Mayıs'ta nasıl başladı? O günden beri 2911 ihlal edildi mi? Suçun nitelikli hâlleri oluştu mu? Oluşmadı!

Çünkü yapılan inşaat yasak! İmar planına aykırı! Yayalaştırma projesi diyorlar, yaya kaldırımı yapmayı unutuyorlar. Bir gece İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin taşeron şirketine bağlı olarak çalışan işçi kardeşlerimizle oradaki ağaçları sökmeye çalışıyorlar.

28 Mayıs sabahı, kim olduğu hala belli olmayan 50 erkek, herkesin üzerine hücum ediyor, insanlar onlara itiraz ediyor. Elektrik tesisatı kopuyor, bunların hiçbirinden bahis yok. Taşeron işçilerin ardından insanların üzerine taarruz eden kolluk kuvvetlerinden bahis yok ama bize TCK 312'den ceza isteniyor.

İddianamenin açıklanmasından sonra savcılık bize ve müdafilerimize laf yetiştirdi. Biz konuşabiliriz ama devlet güçleri, ağırlaştırılmış müebbetle yargılanan insanlarla ilgili üstelik yanlış bilgi vererek açıklama yapamaz.

Biz iddianameyi öğrendikten sonra savcılık bizimle ve bizi vesile kılarak Gezi Direnişi ile ilgili tezvirat yaparak "Biz Fethullahçı çeteye mensup hâkimler, savcıların dinleme kararlarıyla ilgili yeniden kıymetlendirme yaptık" dedi. Yeniden kıymetlendirme kabul edilebilir bir laf değildir. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun hiçbir yerinde kıymetlendirme diye bir ibare bulunmamaktadır. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 1. Maddesi "BU Kanun, ceza muhakemesinin nasıl yapılacağı hususundaki kurallar ile bu sürece katılan kişilerin hak, yetki ve yükümlülüklerini düzenler" der. Ceza Muhakemesi Kanunu'nda tanımlanmamış bu hakkı nerden aldınız, bu yetkiyi nasıl uydurdunuz ve hukuka uyma yükümlülüğünüzü ayaklar altına alma cesaretini nereden alıyorsunuz?

Peki, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı (yani Adalet Bakanlığı) neyi yeniden kıymetlendiriyor?

Bu kadar önemli bir toplumsal olayda, içinde onurla bulunduğunu söyleyen insanlar olarak, Taksim Dayanışması'nda olduğunu bir gün reddetmemiş insanlara "Sizinle ilgili soruşturma 15 Haziran 2013'te başladı" diyor. 27 Mayıs'ta başlayan, 28 Mayıs'taki ağır polis şiddetiyle başka bir kriz hâline dönüşen bir olay... Her gün olayın vahametini anlatıyoruz. 27 Mayıs'tan itibaren her gün polisle konuşuyoruz, polis şeflerine yaptıklarının yanlış olduğunu bedeli ne olursa olsun söylemeye çalışıyoruz, oradayız. Kimse bizi soruşturmanın 15 Haziran'da başladığına inandıramaz.

Bu dosyadaki ilk işlem İstanbul'da başlamıyor. İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanı 1. Sınıf Emniyet Müdürü Mehmet Yeşilkaya'nın İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'ne yazdığı 15 Haziran 2013 tarihli "Gezi Parkı Olayları" konulu bir yazı ile başlıyor. Yazı, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde Nazmi Ardıç tarafından karşılanıyor. Bu Fetullahçı çetenin en örgütlü olduğu iki yerden biri. Bu yazının ekinde imzasız 11 sayfalık bir analiz raporu var. "Yeniden kıymetlendirdim" demişsiniz ama iddianamenin özeti, imzasız Fetullahçı çete ve AKP işbirliği ile hazırlanmış bir rapordur. İddianame bu analiz raporunun tekrarı ile başlamıştır ve bu raporun üstüne inşa edilmiştir. İddianame bu imzasız kağıt parçasının sayfalar boyunca gerekçelendirme çabasından ibarettir, o kadar...

Gezi direnişini anlayamadığınız, anlamazdan geldiğiniz gibi, tıpkı AKP ve Fetullahçı çete gibi Taksim Dayanışması'nı da anlayamadınız, anlamamazlıktan geldiniz...

Neden Anayasa 135. maddeden bahsetmiyoruz?

Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, belli bir mesleğe mensup olanların müşterek ihtiyaçlarını karşılamak, mesleki faaliyetlerini kolaylaştırmak, mesleğin genel menfaatlere uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleri ile ve halk ile olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hâkim

kılmak üzere kurulmuştur. Yani barolar, TMMOB'a bağlı tüm odalar, hizmet yönünden yerinden yönetim kuruluşlarıdır. Tıpkı hükümet ve dönemin İstanbul Büyükşehir Belediyesi gibi Anayasal kuruluşlardır. Ben Anayasal düzeni beğenmeyebilirim, eşitlikçi, özgürlükçü bir Anayasal düzen isteyebilirim. Ama mevcut Anayasal düzen "Şehir Plancıları Odası neyse Beyoğlu Belediyesi de odur" diyor. Bu Anayasal kuruluşların itirazları, devlet yönetimine katılma ve denetleme biçimleri suçlanamaz.

1980'lerde 12 Eylül'ün sonrasında neoliberalizmin cisimleştiği uygulamalarla birlikte, İdari Yargılama Usulü Kanunu'da 1994'te yapılan değişiklikten bu yana meslek örgütlerinin kamu yararını korumasının önüne geçmeye çalışılmıştır. Bu ideolojik, hukuki kamusal karşıtı kampanyanın en önemli adımlarından birisi 2010'daki Anayasa referandumudur. Bununla birlikte yargının kritik tüm noktaları tamamıyla Fetullahçılara teslim edilmiştir. 2010'da ceza yargılamasında Fetullahçı çetenin önündeki son engel kaldırıldıktan sonra sadece ceza yargısı değil gözümüzün önünde idari yargı da çöküyor.

Nükleere karşı çıkmak bir suç olarak nitelendirilebilir mi Hâkim Bey?

Sağlık hakkımızın gaspına, su kaynaklarının ticarileştirilmesine, tarım hakkımızın elimizden alınmasına karşı yaptıklarımıza kulp takma çabası beyhudedir. Biz bunların hepsini yaptık. Bunların hiçbirinde suç yoktur, burada da suç olarak nitelendirilemez!

Eğer bugün Haydarpaşa Garı rantçılara peşkeş çekilemediyse ve orası hâlâ trenlerini bekleyen bir gar ise bu Haydarpaşa Dayanışması'nın mücadelesiyedir. Suç mudur? Türkiye'de kamunun yararını korumak suç mudur?

Özcesi, Mimarlar Odası ve Şehir Plancıları Odası, kamu yararını korumak için tüm yurttaşlara ve yurttaşların meşru örgütlerine çağrıda bulunmuştur. "Gelin İstanbul'un kent merkezindeki son müşterek kamusal yeşil alana, son afet sonrası toplanma alanına sahip çıkalım" demiştir. Savcılığın esas motivasyonu Gezi direnişinin karalanmasıdır. Milyonlarca insanın ortak kararını, bu ülkenin geleceğine ilişkin sözünü karalamak istiyor savcı.

Bakanlıklar, çeşitli fonlar kullanmasına rağmen iddianame fon kullamını suçlaştırıyor. Duruşmaya çıkan Savcı Bey'in görevini "hızlı ve etkin" yapmasına ilişkin "proje" fon ile yapılıyor ama Adalet Bakanlığı çatır çatır fon kullanırken başkalarının fon kullanmasını suçlulaştırmaya çalışıyor.

Fon kullanımı suç değildir, bu kadar

Ama daha da önemlisi iddianame diyor ki: "Gezi fonlarla finanse edilmiştir."

Yalan!

Tek bir kör kuruşun benim ya da Tayfun Kahraman'ın ya da Mücella Yapıcı'nın cebine girdiğinin delili yok.

Yalan!

Milyonlarca insanın 80 kentte sokaklarda, meydanlarda itiraz etmesini, direnmesini yabancı parası ile izah etmeye çalışmanın, bu arsız karalamanın gerçeğe uzak yakın ilgisi yoktur.

Gezi Direnişi, bu memleketin evladıdır; bu toprakların insanların müşterek emeğinin muazzam meyesidir.

Öte yandan, Taksim Dayanışması sekretaryasını üstlenmiş Mimarlar Odası ve Şehir Plancıları Odası 6235 sayılı Kanun uyarınca TMMOB'a bağlıdır. TMMOB'nin genel kurul kararı gereği, tek kuruş fon kullanılmaz.

Tekrar ediyorum, fon kullanımı suç değildir. Ama Gezi direnişinde sokağa çıkanları, “fon kullanan garibanlar” olarak resmetmek hiç kimsenin haddi değildir!

Biz bilmiyor muyduk Gezi’den sonra bize yöneceklerini? Fısıldamıyorlar mıydı kulağımıza?

Taksim Dayanışması bir ilk miydi?

Örneğin Tekel Dayanışması... Tekel arazisinin hükümete yakın sermaye grubuna verilmesi karşısında Mimarlar Odası ayağa kalktı. “Olmaz bu” dedi.

Tekel Dayanışması böyle kuruldu. Haydarpaşa Dayanışması hakeza.

Kuzey Ormanları’na sahip çıkmamız suç olabilir mi?

İstanbul’un Anayasası olarak adlandırılan İstanbul Çevre Düzeni Planı kuzeye doğru genişleyen her şeyi ihanet olarak tanımlar.

Bu 2009 tarihli bir plan. Kuzey Ormanları’na, AKM’ye sahip çıkışımız suç olabilir mi?

Türkiye’nin kamu kaynaklarının, bir insanın hırsları nedeniyle kaderine terk edilip yıkılmasına karşı çıkmak suç mu? Biz, AKM’nin nasıl yıkıma terk edildiğini izledik.

Vapurlara sahip çıkmak suç olabilir mi?

Demokrasi dediğimiz şey sadece sandık olabilir mi? Kaldı ki bazen o bile olmayabilir. Demokrasi sandığa sıkıştırılabilir mi? Devlet yönetimine katılmanın tek yolu sandık olabilir mi?

Dava açarak, imza toplayarak, dilekçe yazıp, telefonla, görüşmeyle, sokakta itiraz ederek devlet yönetimine katılmaya çalışıyoruz.

Geçtiğimiz yıl kapitalist metropollerin tümünde, Avrupa’nın neredeyse tüm başkentlerinde, küresel iklim krizine dikkat çekmek isteyen lise öğrencileri eğitimi durdurdular, boykot yaptılar. Haftalarca sürdü. Anayasal düzeni cebir ve şiddetle değiştirmek istedikleri iddiası kimsenin aklına gelir mi?

Demokrasi tüm kurum kuruluş ve kurallarıyla bir bütündür. Sadece sandığa indirgenemez. Demokrasi bir bütündür bölünemez.

Sayın heyet, Gezi direnişi esas olarak iki ana kavramla özetlenebilir.

Gezi direnişi kurucu bir iradedir. Demokrasinin yeniden kurulmasının, nasıl olması gerektiğinin ve paranın tek değer olarak belirlenmediği başka bir hayatın iradesidir. Gezi direnişi bir itiraz hareketidir. Anayasal demokratik hakları kullanarak itiraz hareketidir.

Taksim neden önemlidir? Taksim, İstanbul’un daha doğrusu Türkiye’nin meydanıdır.

Emek ve Cumhuriyet Meydanı’dır. Resmi adı önemlidir.

İnsanlar sevinçlerini, üzüntülerini Türkiye’nin meydanında yapmak isterler. Yasaklanana kadar Polis Günü de futbol şampiyonluğu da burada kutlanırdı. Artık polis gününde serbest, diğer herkese şiddet serbest.

Bazı meydanlar meydan olmaktan çıkarılmıştır.

Sultanahmet Meydanı mesela... Tüm toplumsal olaylarda Taksim Meydanı önemli bir bahisti. 1969'da Türkiye'nin emperyalizmle olan bağlarının koparılması istemiyle yapılan mitinge, önce 6. Filo'ya doğru namaz kılanların saldırmasıyla öldürülen iki işçi Ali Turgut Aytaç ve Duran Erdoğan orada can verdi. 1 Mayıs katliamı sonrasında katliamın 30. yılında, 1 Mayıs'larda Taksim'de toplanma kararı açıklandı ve milyonlarca insan yıllar boyunca Taksim'e aktı.

Dünyanın her yerinde mekân önemlidir. Muhalefetin itiraz seslerini kent merkezinden sürme çabasında AKP yalnız değil. Olmuş ve olan tüm neoliberal liderler muhalefeti kent merkezinden sürmek istiyor.

Taksim Gezi'si, kent merkezindeki son yeşil kamusal alan, afet sonrası toplanma alanı, tek boş alan, kent merkezinde farklı sınıfların karşılaşmasını mümkün kılan, evsizlere ev olan alan, canınız sıkıldığında para harcamaksızın vakit geçirebileceğiniz bir alan. Bu meta dışındaki alanın betonlaşmasına, sermaye düzenine tabi kırılmasına bir reddiyedir Gezi.

Gezi direnişi, bu ağacı kesemezsin ile başlamış, polis şiddetine ve yurttaşlarını "teba" haline getirmek isteyenlere karşı NO PASARAN çizgisi çekmiştir.

Savcılığa teşekkür ederim bizi bu kadar mahir gördüğü için. İştirakçısı olmaktan mutluyum.

28'inde taşeron işçi ve kollukla üzerimize saldırdılar. 30'undaki şafak baskının ve 31 Mayıs'ta ölü çıkmaması şanstır. 31 Mayıs akşamı itibarıyla her bir yurttaş kendi itirazını alıp kent meydanına, Türkiye'nin meydanına geldi. Türkiye tarihinde bu kadar farklı toplumsal kesimin yan yana gelip kardeşleştiği başka bir örnek yoktur.

O kadar ilgi çekicidir ki Türkiye'de son 10 yılda sendika hakkı ortadan kaldırıldığı için o kadar çok işçi direnişi gerçekleşti, gazeteler yazmadı televizyonlar göstermedi, onlara geldi...

Kadın kurtuluş hareketinin bu göz kamaştırıcı gelişiminin en önemli nedenlerinden biri de 2013 öncesi bu son 10 yıllık durumdur.

Kadınların "Benim bedenim benim kararım. Benim bedenimle ilgili konuşmak hiçbir kimsenin haddi değildir" sözü...

Onur Yürüyüşü, LGBTİ bireylerin artarak gerçekleştirdikleri onur yürüyüşü, hayvan hakları eylemi, internet yasağına karşı eylemler...

O kadar büyük bir tepki vardı ki...

AKP iktidarı neoliberal iktidarların biricik örneği değil. Hepsi kendi yurttaşlarına ve insanların ortak kazanımlarına zarar veriyor. AKP bunun özel bir örneği çünkü dinbaz. Kapitalizmin değersizliğini dinbazlığın içinden geçirmeye çalışan neoliberal bir otoriteriyenlik.

Peki Gezi'nin kurucu yönü?

Gezi kurucudur. Demokrasinin nasıl bir şey olması gerektiğine ilişkin somut bir işaretidir

Gezi, bugün parayı esas alan sermayenin biricik değer olarak saptandığı dünyaya karşı başka bir dünyanın olduğunu gösteren bir kurucudur

Gezi'ye "komün" denmesi boşuna değildir.

“Sandviç göndermişler” diyor iddianame. Ben hayatımda yediğim en güzel börekleri, en güzel dolmaları Gezi’de yedim. O el yapımı börekleri Osman Kavala fonlamadı.

Geziyi finanse etmek Kavala’nın, Mücella Yapıcı’nın ya da Can Atalay’ın haddi değildir!

Gezi’nin birinci gününde kafa travması ne kadar biliyor musunuz?

Kimse bilmiyor. Türk Tabipleri Birliği’nin erken tarihli açıklamasına göre 1500’ün üstünde. Ense köklerine, gkafaya atılan atışların sonucu... İnsanlar bunu göze alarak geldiler.

Göz kayıplarının çoğu ilk iki günde oldu. İnsanlar bunu göze alarak geldi.

Adalet ve Kalkınma Partisi diliyle konuşuyorum ama: Böyle bir şey olabilir mi?

Gezi’nin aşağı tarafına, Asker Ocağı Caddesi kıyısına bostan kurduk, fide ekiyorlardı insanlar. Gezi’den sonra kaç tane kent bostanı kuruldu biliyor musunuz?

Savcılık bakmamış bile.

Emperyalizmin göbeğinde itirazını yükselten Occupy hakkında kimsenin aklına Anayasal düzeni cebirle değiştirme suçlaması gelmedi.

Vietnam Savaşı sırasında asker olmayacağız diyen gençler, İsrail’in Filistin’i işgalini protesto edenler...

Suç mu bunlar?

Arap Baharı’ndan bahsediliyor.

AKP iktidarı, Arap Baharı’nın en büyük destekleyicisi değil miydi? Tunus’ta, Mısır’da ilk desteği AKP yapmadı mı? Libya’da “Fransa’ya ne oluyor? Biz ordumuzu göndereceğiz” diyen Erdoğan değil miydi?

Gezi direnişi sırasında biz buradaydık. Erdoğan ise o tarihte Tunus’taydı El Nahda’nın misafiri olarak... Aklımızla dalga mı geçiyorlar?

Biz kamu yararı için gücümüzün yettiğini yapmaya devam ettik.

Abdülhamit tarafından tüm İstanbullulara tahsis edilmiş olan bir yeşil alana Gökkafe’sin dikilmesine itiraz suç olabilir mi?

Köprüler...

1/25 ölçekli ikinci köprü planında birinci köprünün İstanbul için hayırlı olmadığı söylenmiştir. Üçüncü köprüde “Şehircilik bilimi çok ilerledi, üçüncü köprüde aynı olmayacaktır” dediler. Ben ne olursa olsun Zap’a Köprü diyenlerin haklı olduğunu düşünüyorum.

Akkuyu...

Nükleer enerji Türkiye’ye yapılan en büyük kötülüklerden biri.

Bergama...

Bergama’da köylülerin direnişi suçlanabilir mi? Alman ajanlığından yargılanıp beraat ettiler.

Sonra ne oldu? Fetullahçı çeteye teslim edilen en verimli alanlardan biri oldu Bergama. Fetullahçıları köşe etmek için oradaki insanların itirazlarını yerle yeksan ettiler.

Gezi'den sonraki Cerattepe direnişi...

Çok isim not aldım. Türkiye'de avukatlık böyle bir şey. Türkiye'de avukatlık her zaman toplumsal muhalefet içinde önemli bir role sahip olmuştur. Avukatlık geleneğimiz, Türkiye'nin yüz aklarından biridir. Tek isme indirmiştik ama Gülçin Çaylıgil'i anmadan olmaz. Cunta dönemleri dahil, düşünce ve ifade özgürlüğü ile ilgili bütün davalarda avukatlık yapmış, hiç eğilmemiş bükülmemiş, böylece de göçüp gitmiştir bu dünyadan. Tahir Elçi, "Dört ayaklı minareye zarar vermeyin" derken bir kurşunla öldürülmüştür.

Türkiye'de tüm toplumsal mücadelelerde avukatlığın özel bir konumu olmuştur. Bu hem Türkiye'nin içinde bulunduğu koşullardan hem de avukatlık geleneğimizin güçlüğünden kaynaklanmıştır. Benim kendime ait gördüğüm avukatlık geleneği budur. Biz para kazanmak için değil doğru bildiğimizi yapmak, toplumsal mücadelelere katkıda bulunmak için avukatlık yapıyoruz. 1908'in o sloganı gibi, istibdatın karşısına dikilen milyonlar gibi: Eşitlik, özgürlük, kardeşlik ve adalet...

Mimarlar Odası avukatı olarak yaptığım işlerin bir bölümünü almış savcı.

Ben sayayım:

2004'te "NATO hukuka karşıdır, biz de NATO'ya karşı avukatlarız" dedik. Duruşma kapısında linç edilen aydınlarımızın, üstlerine gaz boşaltılan halkın yanında olmaya çalıştık. 2009'da IMF'nin toplantısının İstanbul'da yapılmasını istemedik. Emperyalizm suçlaması var ya, ondan diyorum. O dönemde tüm hakları ihlal edilen vatandaşların avukatlığını yaptık.

Meselenin muhatabı olmamasına rağmen, kendisini muhatap hâline getirmiş bir hükümete, seçilmiş olması hukuka aykırı, Anayasa'ya aykırı davranma, hukuku bir araç hâline getirme, insanlığın yüzyıllar içinde elde ettiği kazanımları çiğneme hakkı vermez.

Hukuk konserve açacağı değildir!

"Hükümet istifa" sloganı taleplerde yazmıyordu.

Ama 2013'ün o yazında "Hükümet istifa" sloganı herkese anasının ak sütü gibi helaldir! "Hükümet istifa" sloganı Türkiye'deki her siyasi görüşün, her dili konuşan insanların kardeşleşmesi oldu. Her seçilmiş hükümet, bir gün gideceğini bilerek seçilir. Bu slogan "Anayasal düzeni cebirle değiştirmek" değildir.

Dediğim gibi, demokrasi bir bütündür bölünemez.

İddianamede "Anayasal düzene şirk" diyor.

Şirk koşmak, ticaret hukukunun, ceza ya da Anayasal hukukun bir kavramı değildir. Şirk koşmak, dini bir kavramdır.

17 Ağustos depreminde Geziciler, çapulcular olarak oraya koştuk.

Çok büyük dayanışma gösterdik. Taş kaldırdık, koli taşıdık, arama kurtarma yaptık ve kimse bize "Anayasal düzene şirk koşuyorsun" demedi. Biz yurttaş olarak görevimizi yerine getirdik. Gezi direnişi bu

ülkenin en önemli toplumsal deneyimidir. Gezi, Türkiye’de biriken gerilimin fayının kırılmasıdır. Biz kırmadık o fayı. Gerilime karşı her şeyi yaptık.

Doğal fay kırılınca deprem bölgesine dayanışmaya koşanlar, toplumsal fay kırılınca anayasal şirk koşuyor mu diyeceksiniz? Doğal afet döneminde gösterilen dayanışmaya nasıl “Anayasal düzene şirk koşmak” denemezse, toplumsal fay kırılmasında da böyledir. Deprem alanında çadır kurmak, hastane kurulmasına yardımcı olmak, enkaz altındaki bedenleri çıkartmak nasıl Anayasal düzene şirk koşmak değilse, toplumsal fay kırılması anında sınava girecek öğrencilerin sınava girmeleri için yazı yazmak da Anayasal düzene şirk değildir.

Gezi direnişini Taksim Dayanışması’na sıkıştırmak mümkün mü?

Değil!

Taksim Dayanışması hiçbir şiddet çağrısı yapmadan tercümanlık vazifesi yaptı. Fakat milyonlarca insanın sokağa çıktığı hâli Taksim Dayanışması’na sıkıştıramayız, Taksim Dayanışması’nın gerçekliği bu değil.

İddianamede bir karar tebliği, kararın öğrenilmesi bölümü var. 29 Mayıs’ta yürütmenin durdurulması için dilekçe verdim. “Bakın, bu iş başka iş oluyor” dedik ama hâkim karar vermedi. Uzun süre karar vermedi. 15’inde parktan çıkartıldık. 18’inde Ulusal Yargı Ağı Projesi’ne (UYAP) giriyorum ve orada bir görüşme tutanağı görüyorum. Başkan ve üyeler, “iptal” yazıyor. Bütün arkadaşlarıma “Görüşme tutanağını gördüm. İptal yazıyor. Ama benim önemin gerekçeyi görmeden açıklama yapmayalım. Birincisi, hâkime ayıp olur. İkincisi, gerekçesini görmedik, o nedenle iptalin niteliğini bilemeyiz” diyorum. İdari yargıda gerekçesiz karar hiçbir şey ifade etmez. Üçüncüsü, biz gerekçe yazılmadan bunu açıkladığımız için heyete baskı kurabilirler ve gerekçe değişebilir.

Sonra uzun bir ara geçti. 3 Temmuz’da Zaman gazetesi muhabiri aradı. Başka bir kararda bu davanın bilgisini gördü bence o. Tabii ki Fetullahçı, tabii ki suç ortağı, o dönemki iktidarla kader birliği içinde. Ben de asker arkadaşımınla konuşuyormuş gibi olabildiğince açıklamaya çalışıyorum. 4 Temmuz’dan sonra Zaman gazetesine bakın. Şahsım kaç defa hedef gösterilmiş? Savcılık bir suç ortaklığı var gibi anlatmaya çalışıyor ama mümkün değil. 3 Temmuz’daki bu konuşmanın ardından yalvardım vermediler kararı. 3’ü akşamı meydana gidip kararı açıkladık.

Ferahladı mı? Biraz ferahladı.

Ama iddianame o kadar AKP-Fetullahçı suç ortaklığının bugünkü ifadesidir ki, 15 Temmuz’da kamuflejiyle tanktan çıkan Mithat’ın hakkını savunuyor. Savcı, Fetullahçılara inanarak karara “kâğıt parçası” diyor. Tankçı Mithat’a inanıyor, Mahkeme kararına “kâğıt parçası” diyor. Bir de kıymetlendirmişmiş !

6 Temmuz’da o kadar panikliyorlar ki 8 Temmuz’da Taksim Dayanışması heyekipanikle gözaltına alınıyor. Ama bu soruşturma hep saklanıyor, gizli tutuluyor. Tankçı Mithat rahmetli Mustafa öğretmenimize uluorta “sizi darbeden yargılayacağız” diyordu kendisi ve mensup olduğu çete 15 Temmuz darbe girişiminin hazırlıklarını yaparken. Daha sonra, fıslıtı gazetesinden Ocak 2014’te gözaltına alınacağımızı duymuştuk. Bu bahis uzun, ileride de konuşacağız...

İBB’ye dilekçe veriyoruz sonra, “Gezi’deki çalışmayı durdurun” diye. 16 Temmuz’da İBB’nin “Çalışmayı durdurmamızı gerektiren bir karar bize tebliğ edilmedi” dediği yazısı var. Kadir Topbaş neden görevden alındı bilmem ama Fetullahçılarla da emperyalistlerle de iş tutanlar bellidir ve bizimle bunun bir alakası yoktur.

Akif Beki isimli gazeteci kılığındaki iş takipçisinin, utanmazın ismini neden iddianameden çıkartıyorsunuz? Her gün CNNTürk'te şahsıma ve Taksim Dayanışması'na hakaret etti. KCK davalarından, Ergenekon'a biliriz, Fetullahçı alçaklar TV ve basından "hökürür", ardından operasyon başlar. Gezi direnişi, emperyalizmin parçası olamayacağı gibi, Fetullahçıların temsil ettiği karanlığın da tam karşısındadır.

Neden Akif Beki'nin ismini mahlaslıyor, çıkartıyorsunuz da onunla ilgili yazılan sözlere yer veriyorsunuz?

Garaj İstanbul'da kim, neyin toplantısını organize etti bilmiyoruz. O dönem herkes Gezi'yle ilgili bir şeyler yapıyordu. Biz de çağrıldığımız bütün toplantılara gittik, hukuki süreci ve Taksim Dayanışması'nı anlattık.

Ben Kavala'yı tanırım. Herkes gibi basından tanırım. Konuşmamızda bir tek para pul meselesi yok. Mahkeme kararıyla dinlenmiş bir sürü telefon görüşmesi var.

Alman Konsolosluğu ile konuşma meselesi...

Bu iki metreden çekilen fotoğrafı hatırlıyorum. "Bokunu çıkardınız" dedim. Mahkeme kararını veriyorum orada. Neden Türkiye'nin en önemli toplumsal meselesiyle ilgili bilgi alma ihtiyacı olarak görmüyoruz?

Alman Konsolosluğu Gümüşsuyu'nda. Fransız Konsolosluğu duvarından Topkapı dolmuşu kalkan bir ülkede yaşıyoruz. Konsolosluk binasının hemen yanındaki battı çıktı ile ilgili ne oluyor onu öğrenmeye çalışıyor da olabilirler..

Ha, ama size diyeyim, o gün Taksim Dayanışması heyeti gözaltında, Taksim Hill Otel'de KESK, DİSK, TMMOB, TTB basın toplantısı yapacak. Ben başıma gelenleri/gelecekleri biliyorum çünkü peşimizde kuyrukla geziyoruz. Randevuyu Taksim Hill'e verdim. Neden? Tüm görüşmeler Gezi Cafe'de ya da Taksim Hill'de, bu kadar polisin olduğu yerde ve hepsi günışığında....

Murat Pabuç meselesi... Murat Pabuç'un ifadesi nasıl alınmış diye soruyor mu savcı? Savcı, Murat Pabuç'un ifadesini hukuka uygun mu değil mi diye değerlendiriyor mu?

Murat Pabuç'un dilinin çamurunu bize sıçratmaya hakkı yoktur! Murat Pabuç ya da mensubu olduğu parti, kendi rezilliğini kendi kapatsın ama savcılık bunu alıyorsa bu ifadenin hukukiliğini tartışsın.

Bu şahıs (Hanzade Germiyanoğlu) ile ilgili de; dediğim gibi fon kullanmak suç değil. Fakat biz fon kullanarak çalışmıyoruz. Taksim Dayanışması'nın bir tek kuruş yabancı para kullandığına ilişkin tek ima dahi yok. Kişisel olarak kursağımızdan tek kör kuruş geçmedi ki TMMOB'nın genel kurul kararı var.

Ama şu itirazı da söylemek istiyorum:

Bu şahıs, Gezi sürerken, Ethem, Berkin, Ali daha hastanedeyken, Ahmet daha sağken Gezi vesilesiyle para kazanmaya niyetlenmiştir, bizimle de ahlaken de uzak yakın ilgisi yoktur. Bizimle alakası olamayacak meselelerle ilgili bu kadar açık, kuvvetli konuşması ceza yargılaması açısından bana biraz manidar geliyor.

Ben Haziran 2013 itibarıyla Mısır'da şeriatçı Mursi ile darbeci Sisi arasında tercih yapmak zorunda mıyım?

Mısır'da da Tunus'ta da ne şeriatçılardan ne darbecilerden yanayız. Biz üçüncü tarafız. Demokrasiden, eşitlikten ve özgürlükten tarafız.

Gezi direnişi antifaşisttir, polis şiddetine geçit yok, "No pasaran" demektir.

Gezi emperyalizme karşıdır. Hiçbir yabancı oyunu ile komplo ile izah edilemez. Bu başından beri Gezi'yi anlamama, anlayamama, anlamazlıktan gelme hâlinin devamıdır.

Bu memleketin ağacına, ormanlarına sahip çıkmak, tarım topraklarının tarumar edilmesine itiraz etmek, akan suyunun bütün ekosistemi bozar şekilde talan edilmesini kabul etmemek, işçisinin ölüm koşulunda çalıştırılmasına karşı direnmek, çocuğunun eğitim hakkından mahrum edilmesi sonucunda kaçak cemaat yurtlarında öldürülmesinin peşini bırakmamak, esas yurtseverlik budur.

Emperyalizm dahi diyemeyip kırk dereden su getirenler Gezi'yi karalayamaz. 1969'da 6. filoyu kible alıp namaz kılanlar bize antiemperyalizmi anlatamaz.

İddianamede İstanbul Kent Mitingi'ni yapmamız da suçlanmaya çalışılıyor ama o gün Kadıköy'de akla ziyan gaz kullanımı ile öldürülen Elif Çermikli ablamızdan söz edilmiyor.

İddianamede Berkin'imizin cenazesinde bulunmam ile ilgili bölümler var ama bir çocuğun öldürülmesinin sorumluları bu kadar ayan beyan ortadayken hâlâ kimsenin tek bir gün ceza almamış olmasından bahsetmiyor.

İddianamede 1 Haziran ile ilgili uzun anlatımlar var ama Ethem Sarısülük'ten bahsetmiyor.

İddianame, bin dereden su getiriyor ama 3 Haziran'da Türkiye'nin iki ucunda düşen iki kardeşimizi Mehmet Ayvalıtaş'ı ve Abdullah Cömert'i unutturmak istiyor.

İddianame, "şirk koşmak" diyor ama çocuğunun acısı ile gözümüzün önünde günden güne ölen Evlat acısı ile günden güne gözümüzün önünde eriyen Fadime Ayvalıtaş'ı hiç görmüyor.

İddianame, 28 Haziran'daki basın açıklamasından söz ediyor ama yıllar sonra Fırat'ın öte yakasındaki bir acıyı yüzbinlerce insanın sokakta sahiplendiği Medeni Yıldırım'dan söz etmiyor.

İddianame, "10 Eylül" diyor ancak Ahmet Atakan'ın katili ile ilgili henüz dava bile açılmadığından bahsetmiyor.

İddianame, Eskişehir'in ara bir sokağında dövülerek öldürülen Ali İsmail'i düşlerimizden çıkarmaya çalışıyor ama Mevlüt Saldoğan isimli katili "Gezi Davası'nın zarar göreni, müştekisi" olarak yutturmaya çalışıyor.

Parktaki pankartta yazdığı gibi, "Mahalleme, meydanıma, ağacıma, suyuma, toprağıma, evime, tohumuma, ormanıma, köyüme, kentime, bedenime dokunma." Ben sıradan bir vatandaş olarak, emeği ile geçinen bir yurttaş olarak kendi kaderime karar vermek istiyorum. Haklardan bahsetmeden yükümlülüklerden bahseden hukuk düzenine itiraz ediyorum.

Türkiye'de hangi dili konuşuyorlarsa konuşsunlar, hangi inancı yaşıyor, hangi görüşten olursa olsunlar, insanların bu kadar kardeşleştiği başka bir pratik yaşamadık.

Gezi'nin bu kadar güzel anımsanmasının sebebi budur.

Gezi, insanın kendi kaderini eline alma iradesi, kararlılığıdır.

Gezi, bu ülkenin, Ortadoğu'nun karanlıktan çıkması ihtimalidir.

Gezi, bu memleketin eşitlik, özgürlük ve adalet umududur.

Şerafettin Can Atalay